

**LÉTO
V KLOKÁNKÁCH**

**ZA PĚT MINUT
DVANÁCT**

ilustrativní foto

LÉTO V KLOKÁNKU

Vojta, 13 let

Očima dítěte

Stala se mi taková věc, dali mě do Klokánku.

Po pravdě, smířit se s tím nebylo jednoduché. Ale bylo mi jasné, že doma zůstat nemůžu. „Co jen ale budu v tom Klokánku dělat? A zrovna v létě, za dva měsíce začínají prázdniny, ach jo,“ honilo se mi hlavou. Doma jsem měl kamarády, pořád jsem s nimi byl venku. „Teď jsem sám, kolem malé děti, už vidím, jaká tady bude nuda, nakonec se budu těšit do školy.“ Toto jsem si vážně myslel. A víte, jak to nakonec bylo? Úplně jinak, na nudu nebyl čas.

Teta nás nudit nenechala, měla pro nás na každé odpoledne po škole i víkend připravený program. Než začaly prázdniny, přišli do Klokánku ještě dva kluci, bratři a stala se z nás nerozlučná trojka. Spolu s tetou jsme plánovali výlety, takové, aby nás to bavilo. Paní ředitelka tetám každý týden řekla jaké máme možnosti. Zнала spoustu hodných lidí, kteří jí pro nás posílali vstupenky, pozvánky a dokonce peníze, abychom si za ně mohli koupit vstupenky, zmrzliny, a další dobroty - prostě sváču na výletě. Podíval jsem se na místa, která bych nikdy nepoznal, s mamkou jsme na výlety nejezdili.

Když bylo hezky, chodili jsme do přírody. Vyjížděli jsme i auty, naštěstí tam měli dvě auta, pro 9 a pro 7 lidí, tak se tety vždycky domluvily, kdo je na řadě. Byli jsme na několika hradech i zříceninách, na spoustě pěších túr - to bylo náročné, pro nás, co jsme na turistiku ještě nebyli zvyklí, ale brzy jsme kilometry přírodou zvládali už lehce. Užili jsme si i návštěvy dětského muzea, poznávacích parků nebo zábavních center pro mrňata, různé pohádkové cesty nebo branné dny. Navštívili jsme zvířátka v zoologických zahradách i na malých farmách, kde pro nás připravili dokonce velkou zahradní párty

s grilováním, spoustou dobrot, domácí zmrzlinou a jogurty, které od té doby dostáváme také do Klokánku. Prohlédli jsme si i různá města s jejich historickými památkami. A co bylo super, mohli jsme i k McDonaldovi!

Počasí vždycky nevyšlo, i tak nás tety nenechaly dlouho polehávat s mobilem. Měly v záloze vstupenky do divadla nebo kina, kam jsme my starší mohli sami, se spolužáky ze školy.

Právě když jsem si zvykl v nové škole a našel tam kamarády - začaly prázdniny! Paní ředitelka v Klokánku přišla s návrhem, jestli bychom někteří nechtěli jet na tábor. Podařilo se jí sehnat volná místa na třech táborech. Nemohla nás přihlásit včas, protože nevěděla, že budeme v Klokánku, tak měla radost, že se to povedlo. Mohli jsme jet na Pirátský stanový tábor a protože právě na ten jedou i kamarádi ze třídy, hned jsem se přihlásil. **Nikdy jsem na táboře nebyl**, ale co bych se bál, už jsem vydržel ledacos a kluci říkali, že je to tam perfektní, že už budu chtít jezdit každý rok. Jeli jsme nakonec čtyři, ještě jedna holka a bylo to vážně perfektní, strašně dobrodružné. Bojovky, soutěže, pirátská celotáborová hra, spali jsme pod širákem, jezdili na člunech. A táboráky, ty byly nejlepší, zpívali jsme u kytary. A taky vedoucí, mám je v přátelích na FB a můžu jim teď psát, když chci a je mi třeba smutno. Na druhý tábor nás jelo sedm, nebyl tak dobrodružný, mohly jet i menší děti, holky

tancovaly a kluci sportovali. Bylo to taky super. Někdo jel ještě na tábor s táborovou hrou o vesmíru, ale tam jsem nebyl, museli jsme se podělit spravedlivě, říkala teta.

Celé prázdniny jsme si užili. Jezdili jsme na koupaliště a skatepark i do hor. Vyzkoušeli jsme všechna hřiště v okolí. Byli jsme na víkendové akci, kam nás pozvali Kinderkamionáci, to jsou bezva lidi, kteří Klokánku pomáhají. Slíbili tetám postavit na zahradě domeček pro mrňata. Odvezli jsme si plno odměn a výher.

Poslední týden prázdnin jsme jeli na dovolenou, opravdickou dovolenou, jako jezdí rodiny s dětmi. **Já jsem s mamkou na dovolené nikdy nebyl.** Ubytovali jsme se s tetami na horské chatě s bazénem, byla tam i restaurace, kam jsme chodili jíst, tety nemusely vařit a na výlet jsme mohli každý den. Chodili jsme na túry, do lesního baru, hledali houby a borůvky. Zašli jsme do Zoo Faunaparku a svezli jsme se lanovkou. Na lanovku jsem se bál, nikdy jsem na ní nebyl, ale zvládl jsem to.

Prázdniny jsme ukončili na pouti v parku našeho města, užili jsme si kolotoče, poníky, zmrzlinu, cukrovou vatu, tancování, hrála hudba a bylo veselo. Uteklo to rychle, celý pobyt v Klokánku. A já mám na co vzpomínat, poznal jsem nová místa, kamarády a co je nejdůležitější, **neměl jsem čas na zlé myšlenky.**

Sepsal Vojta s pomocí tet

Ilustrativní foto.

BYLO TO ZA PĚT MINUT DVANÁCT

Příběh z Klokánku

Johanka (8) a Helenka (5)

Johanka a Helenka se narodily velmi mladým rodičům, jejich soužití bylo od začátku problematické, **rodiče měli problémy s návykovými látkami**. Matka je v současné době osobou bez příštřeší, otec je ve výkonu trestu

a péči zajišťuje dětem téměř od narození jedna z jejich babiček. Ta ale bohužel nedávno zemřela. Jediná osoba z rodiny, jež byla ochotna si obě holčičky vzít do péče, byla druhá babička, která je měla u sebe až do doby, než přišly k nám do Klokánku. Dívky vkládaly do babičky všechny své naděje a i přes to, co se dále odehrávalo, nechtěly babičku opustit.

Babička se zprvu snažila pečovat o své vnučky dle svých schopností a možností. Bohužel se jí to nedařilo, podle častých zásahů policie a anonymních udání bylo zjištěno, že **babička**

má psychické problémy, které se snaží řešit léky a alkoholem. Už dříve se léčila s cukrovkou a psychicky na tom nebyla také dobře, měla sklony k depresím a úzkostným stavům. Při posledním šetření OSPOD (Orgánu sociálně-právní ochrany dětí) v domácnosti byly zjištěny hodně špatné hygienické podmínky, domácnost byla v nepořádku a nečistotě. Holčičky si hrály v obývacím pokoji v koutku na zemi, jinak spaly v ložnici s babičkou a jejím přítelem. **Hračky, špinavé oblečení a volně rozházené léky** se válely všude na podlaze po celém bytě. Kuchyňská linka byla zaskládaná

špinavým nádobím, hrnce byly i všude po zemi. V bytě byl nevábny vzduch. Jak dívky viděly ve dveřích sociální pracovnice, začaly po nich házet hračkami a různými volně se válejícími předměty. Nevybíravě je posílaly pryč z bytu. Babička seděla na kanapi, měla hrozný třes, zažloutlou pleť, žluté oční bělmo a stěžovala si, že se jí motá hlava, z úst jí byl značně cítit alkohol. Přítomní okamžitě zavolali sanitku a babička byla převezena do nemocnice. Děvčátka byla hned ten den umístěna k nám do Klokánku.

Začátek byl velmi těžký, obě dívky byly v opozici a chtěly u sebe jen babičku, nikoho jiného, byly našťavané na celý svět. Vřavěly empatickým přístupem a **laskavou péčí** si naše pečující tety brzy získaly jejich srdce a **holčičky pookřály**. Začaly se všemi komunikovat, hrát si s ostatními dětmi a velmi se těšily, až tu nastoupí do školy a školky. Babička je dle dívek málokdy ráno vzbudila, Johanka dostala kvůli absencím i sníženou známku z chování.

V nové škole a školce se jim moc líbilo, ihned se adaptovaly a našly spoustu nových kamarádů, paní učitelky byly nadšené z tak šikovných holčiček. Johanka, i když musí hodně dohánět, nosila jedničky a dvojky. Obě

se zdály moc spokojené a klidné. Holčičky v Klokánku jen prospívaly.

Jednoho dne se Helenka vzbudila s hroznou bolestí břicha a zvracením. Jen pospávala, nechtěla nic jíst ani pít. Tetě to nedalo a ihned se rozjela s dívkou na pohotovost. Nejdříve si lékaři mysleli, že Helenku zlobí slepé střevo a bude muset na zákrok. Po důkladnějším vyšetření zjistili, že má vrozenou vadu ledvin. Na rentgenovém snímku bylo vidět, že jedna z ledvin není stejná jako ta druhá. **Nemocná ledvina téměř nefungovala**. Tetě se po této diagnóze úplně rozplakala. Ihned bylo nutné jednat.

Lékaři dívku převezli do nemocnice, kde na tento zákrok byli uzpůsobeni. Dle slov pana doktora se budou snažit nemocnou ledvinu ještě zachránit. Dívce bylo velmi zle, takže co se kolem dělo téměř nevnímala, ihned dostala kapačku a vezli ji na pokoj. Převoz a zákrok se měl odehrát následující den.

Klokánek o této skutečnosti informoval sociální pracovníci OSPOD, jež měla rodinu na starost. Lékaři naléhavě potřebovali souhlas zákonného zástupce dítěte k provedení

zákroku. Matku se podařilo kontaktovat a přivést do nemocnice k podpisu potřebných dokumentů prostřednictvím Charity, která znala momentální místo jejího pobytu.

Zákrok proběhl naštěstí v pořádku, ledvinu se podařilo zachránit a začala zase fungovat. Dle doktora musela dívka mít bolesti i v dřívější době, jen babička nejspíš s dívkou nebyla na žádném větším vyšetření.

Celý Klokánek Helence držel palce a myslel na ni, **každý den jsme do nemocnice jezdili** na návštěvy. Zatímco babička a matka na návštěvě v nemocnici nebyly ani jednou.

Babička by stále chtěla obě holčičky zpět do péče, ale bohužel své podmínky si neupravila a její zdravotní stav je velmi vážný, je sice v domácím léčení, ale její cukrovka se značně zhoršila a nově jí byla diagnostikována začínající cirhóza jater.

Všichni doufáme, že se podaří najít holčičkám vhodný domov, kde budou šťastné, spokojené a i nadále budou tak prospívat, jako za těch pár měsíců v Klokánku.

Sociální pracovnice Klokánku

OBÁVALI JSME SE ZBYTEČNĚ...

Příběh z Klokánku

Denis (13) a Marek (10)

Do Klokánku jsme přijali chlapce, kterého jsem si vyzvedávala přímo v nemocnici, kam byl umístěn z důvodu velké agrese ke své matce a bratrovi. Ošetřující lékař nás informoval, že **hoch má časté záchvaty vzteku**, kdy kolem sebe rozbíjí věci a vulgárně nadává lidem v okolí. Údajně bylo problematické ho zklidnit, nyní, že je již relativně klidný. I přes slova lékaře jsem měla trochu obavy, jaká bude cesta s chlapcem do Klokánku. Chlapec s sebou dostal i značnou medikaci.

Denis byl robustní postavy, téměř vyšší než já sama. Byl však celou cestu klidný a velmi slušný. Po příjezdu a seznámení se s novým prostředím a pečující tetou, se chlapec zklidnil ještě více a začal se zabydlovat.

Druhý den ráno volala matka chlapce, že by chtěla umístit i svého druhého syna Marka, protože též jeho chování neovládá a je psychicky na dně. Navíc se musí vystěhovat z ubytovny, ve které momentálně bydlí. Dokud si nenajde nové bydlení, chtěla by i Marka umístit k nám. Jelikož v jejich rodině nebyl nikdo jiný, kdo by se o tyto dva chlapce postaral, požádala o umístění druhého sourozence k nám do Klokánku i sociální pracovníci OSPOD, která má rodinu na starost.

Marka maminka přivezla sama, s Denisem se téměř ani nepozdravila, byla k oběma chlapcům velmi odtažitá a chladná a ihned odešla. Kluci byli rádi, že se vidí.

Přestože oba bratři byli dle matky velmi problémoví a měli předepsanu medikaci na zklidnění, u nás se chovali zcela jinak. Po pár dnech se kluci rozkoukali, začali navazovat vřelé vztahy s tetou, sociální pracovníci a vykládat jaké to doma bylo a proč bylo jejich chování takové. Maminka dle chlapců často

střídala partnery, kteří k nim nebyli hodní, nechávala je doma samotné, nepomazlila je, neposílala do škol, nepomáhala s úkoly, nedávala jim žádný pocit rodinného zázemí. Oba to velmi mrzelo, a proto si pozornost matky chtěli vynutit všemi způsoby, bohužel **matka zůstávala chladná** a nepřístupná.

Chlapci u nás nastoupili ihned do školy a učitelé si je od prvního dne nemohli vynachválit. U nás v Klokánku byli také moc hodní, pomáhali tetám, k malým dětem měli velmi hezký vztah. Při pravidelné kontrole na psychiatrii pan doktor oba chlapce nepoznával.

Byli klidní, slušní, za dobu co byli u nás, neměl ani jeden z nich žádný nervový záchvat nebo náznak agrese. Ukázalo se, že jejich problémové chování bylo způsobeno jen nevhodným domácím prostředím a vztahem s matkou, a péči odborného lékaře ani žádnou zklidňující medikaci nadále nepotřebují.

Sociální pracovnice Klokánku

Takových příběhů je v Klokánku mnoho. Fond ohrožených dětí ve svých zařízeních Klokánek pečuje denně o více jak 200 dětí s různými příběhy. V roce 2022 našlo u nás přechodný domov a vlídnou náruč celkem 899 dětí. S péčí o ta letošní „klokánata“ nám MŮŽETE POMOCI I VY – Klokánkům stále schází 30% finančních prostředků na běžný provoz. Podpořte projekt FOD KLOKÁNEK finančním příspěvkem. DĚKUJEME!
ČÍSLO SBÍRKOVÉHO ÚČTU FOD: 3055103/0300. Možnost ONLINE PLATBY přes internetové stránky www.fod.cz.

Ilustrační fotografie jsou z důvodu ochrany autorských práv zveřejněny pouze v tištěném vydání časopisu.

ilustrativní foto

DĚKUJEME VŠEM, KTEŘÍ PŘÍSPĚLI NA PRÁZDNINOVÉ ZÁŽITKY NAŠICH DĚTÍ V LOŇSKÉM ROCE.

Děkujeme za každou pomoc, za čas věnovaný našim dětem, za vstupenky, permanentky, pozvánky na akce, občerstvení, slevy, spacáky a kufry, poukazy, prodloužené rezervace na tábory, ubytování a finanční příspěvky, které využíváme k zajištění letních a prázdninových aktivit pro děti a pomáháme jim překonat těžké životní období pomocí hezkých zážitků. Děkujeme za Vaši přízeň.

ředitelka Klokánku

Zveme Vás k návštěvě našeho e-shopu s nabídkou originálních produktů

Bloky

Certifikáty

Pastelky

Placky

MOŽNOSTI PODPORY PROJEKTU KLOKÁNEK

- příspěvkem na účet veřejné sbírky FOD 3055103/0300
- online platbou na www.fod.cz
- zakoupením produktů značky **KlokArt**, stolních kalendářů nebo dětských obrázků a tematických voucherů prezentovaných v našem **e-shopu** na www.fod.cz
- zasláním dárcovské **SMS** ve tvaru „DMSFODKLOKANEK“ více na www.fod.cz

Za jakoukoliv Vaši podporu děkujeme!